

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28.07.2004
KOM(2004) 524 endelig

**SJETTE MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

**om anvendelsen af artikel 4 og 5 i direktiv 89/552/EØF "Fjernsyn uden grænser",
ændret ved direktiv 97/36/EF, i perioden 2001-2002**

{SEC(2004) 1016}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING	3
2.	KOMMISSIONENS UDTALELSE OM ANVENDELSEN AF ARTIKEL 4 OG 5..	4
2.1.	Generelle bemærkninger – Anvendelsen af artikel 4 og 5	4
2.1.1.	Artikel 4 og 5 set i sammenhæng med et dynamisk audiovisuelt miljø i Europa	4
2.1.2.	Medlemsstaternes gennemførelsesmetoder og tilsyn	4
2.1.3.	Redskaber til analyse og vurdering	5
2.2.	Anvendelsen af artikel 4	6
2.3.	Anvendelsen af artikel 5	7
3.	KONKLUSIONER	8

SJETTE MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om anvendelsen af artikel 4 og 5 i direktiv 89/552/EØF "Fjernsyn uden grænser", ændret ved direktiv 97/36/EF, i perioden 2001-2002

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

Denne meddelelse, som er udarbejdet i henhold til artikel 4, stk. 3, i Rådets direktiv 89/552/EØF¹ af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997², er Kommissionens sjette rapport om gennemførelsen af direktivets artikel 4 og 5³. Den indeholder Kommissionens udtalelse om de statistiske oplysninger, medlemsstaterne har indsendt om, i hvilket omfang de har nået de andele, der er fastsat i artikel 4 og 5, for hvert af de fjernsynsprogrammer, der henhører under deres kompetence. I direktivets artikel 4, stk. 3, er det fastsat, at Kommissionen i sin udtalelse kan tage hensyn til bl.a. fremskridt, der er gjort i forhold til tidligere år, andelen af premiereudsendelser i programtilrettelæggelsen, nye fjernsynssenders særlige forhold eller den specifikke situation i lande, der kun har begrænset audiovisuel produktionskapacitet eller et begrænset sprogområde⁴.

Formålet med dette dokument er at bringe de statistiske oplysninger fra de enkelte medlemsstater og Kommissionens udtalelse til de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentets og Rådets kendskab. Referenceperioden (2001-2002) vedrører EU-15. De ti nye medlemsstater, som tiltrådte EU den 1. maj 2004, dækkes ikke af dette dokument. De vil blive medtaget for første gang i den næste rapport om direktivets anvendelse i tilsynsperioden 2003-2004. Kommissionen vil være særlig omhyggelig med at sikre, at de nye medlemsstater kan deltage i denne komplekse opgave og i overensstemmelse med princippet om fremadskridende forbedringer opfylde de mål, der er fastsat i "Fjernsyn uden grænser"-direktivet, især for så vidt angår de andele, der henvises til i artikel 4 og 5.

Vurderingen af rapporterne fra medlemsstaterne i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, foretages i en separat rapport, der offentliggøres af EFTA's sekretariat⁵. I bilag 5 i Kommissionens tjenestegrenes medfølgende arbejdsdokument⁶ findes der imidlertid et resumé af deres rapporter, ledsaget af en kort analyse.

1 EFT L 298 af 17.10.1989.

2 EFT L 202 af 30.7.1997.

3 Benævnes herefter "Fjernsyn uden grænser"-direktivet eller blot "direktivet".

4 Denne liste over kriterier er ikke udtømmende.

5 Bilag X til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde regulerer – med visse tilpasninger – direktivets anvendelse i de EFTA-lande, der deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

6 SEK (2004) 1016 – herefter "Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument".

Dette dokument omfatter to dele:

- del I – Kommissionens udtalelse om anvendelsen af artikel 4 og 5
- del II – Konklusioner uddraget af ovennævnte udtalelse og medlemsstaternes rapporter.

Yderligere og detaljerede oplysninger kan findes i de 8 bilag til Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument.

2. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM ANVENDELSEN AF ARTIKEL 4 OG 5

2.1. Generelle bemærkninger – Anvendelsen af artikel 4 og 5

2.1.1. Artikel 4 og 5 set i sammenhæng med et dynamisk audiovisuelt miljø i Europa

Den første generelle bemærkning vedrører tendensen i antallet af fjernsynskanaler i Europa. Indledningsvis kan det konstateres, at det samlede antal fjernsynskanaler i EU-15, der var berørt af "Fjernsyn uden grænser"-direktivets artikel 4 og 5⁷ pr. 1. januar 2003 var ca. 880. Det tilsvarende antal kanaler var året før (i januar 2002) ca. 780⁸. Der er således sket en stigning i antallet af kanaler på mere end 12 % på kun et år, hvilket afspejler det audiovisuelle udbuds dynamik i Europa.

Denne udvikling ses ligeledes i resultaterne af medlemsstaternes evalueringsrapporter om den nuværende referenceperiode. Det samlede antal rapporterede kanaler, der omfattes af artikel 4 og 5⁹, steg fra 472 i 2001 til 503 i 2002.

2.1.2. Medlemsstaternes gennemførelsesmetoder og tilsyn

Den anden generelle bemærkning vedrører medlemsstaternes metode, når de opfylder direktivets krav om indsendelse af oplysninger. Nogle medlemsstater undlader stadig at indsende fyldestgørende oplysninger, især om satellit- og/eller kabelkanaler, som ofte ikke indgår i de nationale rapporter. I rapporterne fra Nederlandene og Tyskland manglede således oplysninger om et betydeligt antal kanaler, og i rapporten fra Italien er satellitkanaler

7 Pligten til at indsende oplysninger i henhold til artikel 4, stk. 3, gælder for alle tv-radiospredningsorganernes udsendelser under en medlemsstats myndighed med følgende undtagelser: Artikel 4 og 5 finder ikke anvendelse på "nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islæt, reklame og tekst-tv og teleshopping". Artikel 9 fastsætter, at artikel 4 og 5 "finder ikke anvendelse på fjernsynsudsendelser, der er bestemt for et lokalt publikum, og som ikke indgår i et nationalt netværk". Betragtning 29 i direktiv 97/36/EF fastsætter, at "kanaler, der udelukkende sender på et sprog, der ikke er et af medlemsstaternes sprog, bør ikke være omfattet af artikel 4 og 5". Artikel 2, stk. 6, fastsætter, at "Dette direktiv finder ikke anvendelse på udsendelser, der udelukkende er bestemt til modtagelse i tredjelande, og som ikke direkte eller indirekte modtages af offentligheden i en eller flere medlemsstater".

8 Disse tal er baseret på de data, der er offentliggjort af Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område i dets årbøger for 2001, 2002 og 2003. De omfatter offentlige og private kanaler med licens til analog udsendelse over jorden og kabel- og/eller satellit- og/eller datatransmissionskanaler. De omfatter ikke ikke-europæiske kanaler, der sender til EU-medlemsstaterne, kanaler, der sender til tredjelande, og regionale eller lokale kanaler, hhv. nationale kanalers regionale/lokale vinduer.

9 Dette tal er opnået ved at bestemme det samlede antal indberettede kanaler minus antallet af kanaler, der var undtaget på grund af deres programmets karakter (hele programmet bestående af nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islæt, reklame, tekst-tv og teleshopping) og uden at medregne ikke operative kanaler. Kanaler, for hvilke medlemsstaterne undlod at meddele data vedrørende artikel 4 eller 5, er medregnet.

systematisk udeladt i de statistiske oplysninger vedrørende artikel 5¹⁰. Fjernsyn sendt over jorden blev på den anden side dækket omfattende af medlemsstaternes rapporter. Kommissionen ønsker at påpege, at pligten til at indsende oplysninger i henhold til direktivets artikel 4, stk. 3, gælder **alle** fjernsynsprogrammer under den pågældende medlemsstats myndighed¹¹.

Det er også vigtigt at nævne, at der ofte kan være stor forskel på hyppigheden og karakteren af medlemsstaternes overvågning: dagligt tilsyn med programlægningen, statistiske rapporter, oversigter, stikprøver og i visse tilfælde skønmæssige vurderinger. Tilsynet udføres i nogle tilfælde af en uafhængig tilsynsmyndighed, i andre tilfælde direkte af det kompetente departement i ministeriet.

De forskellige metoder og fortolkninger af direktivets bestemmelser gør det vanskeligt at frembringe tal, der nøjagtigt viser, i hvilket omfang artikel 4 og 5 anvendes. Men på trods af forskellene giver de resultater, der forelægges i denne meddelelse, mulighed for at skelne tendenserne på dette område, og det er muligt at drage konklusioner om de vedtagne foranstaltningers effektivitet¹².

2.1.3. *Redskaber til analyse og vurdering*

I henhold til artikel 4, stk. 3, i "Fjernsyn uden grænser"-direktivet har Kommissionen ansvaret for at sikre anvendelsen af artikel 4 og 5 i overensstemmelse med traktatens bestemmelser. For at bistå medlemsstaterne med deres tilsynsopgaver er der blevet forelagt retningslinjer udarbejdet af kontaktudvalget¹³ for tilsynet med gennemførelsen af artikel 4 og 5. Formålet med disse retningslinjer er at støtte medlemsstaterne, når de indsender oplysninger, som de har pligt til i henhold til artikel 4, stk. 3, ved at tydeliggøre visse definitioner for at undgå forskelle i fortolkningerne.

Der er desuden som led i et overordnet skema blevet udviklet en række indikatorer¹⁴, som skal lette vurderingen af de statistiske data, medlemsstaterne forelægger. Disse indikatorer om resultaterne bidrager til evalueringen af fremskridtene med at anvende artikel 4 og 5, både på fællesskabsplan og på nationalt plan. Med det forbehold, at visse medlemsstater har valgt i henhold til "Fjernsyn uden grænser"-direktivets artikel 3, stk. 1, at fastsætte mere detaljerede

10 I rapporten "undtages" satellit-kanaler fra kravet om indsendelse af oplysninger i artikel 5 under henvisning til den nationale lovgivning. Kommissionen undersøger i øjeblikket dette spørgsmål for at få fastslået, om det er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

11 I artikel 4, stk. 3, fastslås det, at rapporten "skal bl.a. indeholde en statistisk oversigt over den andel af sendetiden, der er omhandlet i nærværende artikel og artikel 5, for hvert af de fjernsynsprogrammer, der hører under den pågældende medlemsstats kompetence, grundene til, at det i hvert enkelt tilfælde ikke har været muligt at nå op på denne andel af sendetiden, samt de foranstaltninger, der er truffet eller vil blive truffet for at nå op på denne."

12 I denne sammenhæng bør nævnes den uafhængige undersøgelse af virkningen af foranstaltningerne vedrørende fremme af distribution og produktion af tv-programmer, som gennemføres i øjeblikket i henhold til artikel 25 a) i "Fjernsyn uden grænser"-direktivet, hvis resultater skal forelægges i slutningen af 2004.

13 http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/twf/art45/controle45_en.pdf

14 Jf. bilag 1 til Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument.

eller strengere regler på de områder, der dækkes af direktivet¹⁵, bidrager disse indikatorer til at give et overblik over gennemførelsen og anvendelsen af artikel 4 og 5.

Det er på denne baggrund, udtalelsen i dette dokument forelægges. I udtalelsen konstateres de generelle tendenser i anvendelsen af foranstaltningerne til fremme af distribution og produktion af europæiske fjernsynsprogrammer både på fællesskabsplan og i de enkelte berørte medlemsstater i perioden 2001-2002.

2.2. Anvendelsen af artikel 4

I dette afsnit analyseres opnåelsen af den andel, der omtales i "Fjernsyn uden grænser"-direktivets artikel 4¹⁶.

Den **gennemsnitlige sendetid**, der var forbeholdt europæiske værker på kanaler med de højeste seertal¹⁷ i alle medlemsstaterne, var **66,95 % i 2001** og **66,10 % i 2002**, hvilket repræsenterer et **fald på 0,85 point**. Dette lette fald skal dog ses som led i en samlet **stigning** i programandelen af europæiske værker **midtvejs i forløbet**. **Sammenlignet med den foregående referenceperiode** (60,68 % i 1999 og 62,18 % i 2000) skete der en **stigning på 5,42 point over en fireårs periode**. Midtvejs i forløbet var der således tale om en opadgående tendens¹⁸. Alt efter medlemsstat varierede den gennemsnitlige sendetid mellem 46,98 % (Portugal) og 87 % (Nederlandene) i 2001 og mellem 48,67 % (Irland) og 80 % (Luxembourg) i 2002. Den gennemsnitlige sendetid for europæiske værker i referenceperioden (2001-2002) udviste en positiv tendens i otte medlemsstater, var uændret i en og negativ i seks. Den **samlede tendens** var derfor en **stigning** i referenceperioden.

For så vidt angår det samlede antal kanaler, der nåede eller overskred den i artikel 4 omtalte andel (europæiske værker) i referenceperioden, var den **gennemsnitlige procentsats for overholdelse af bestemmelserne** for alle kanaler i alle medlemsstaterne 69,93 % i 2001 og 74,53 % i 2002, svarende til en **stigning på 4,60 point i referenceperioden**. Sammenlignet med den foregående referenceperiode (68,58 % i 1999 og 72,50 % i 2000) skete der en **stigning på 5,95 point over en periode på fire år (1999-2002)**. Dette er et bemærkelsesværdigt tal i betragtning af stigningen i antallet af kanaler, hovedsagelig specialiserede kanaler, i den samme periode. Procentsatsen for overholdelse af bestemmelserne for alle typer af kanaler varierede mellem 38 % (Sverige) og 100 % (Finland) i 2001 og mellem 43 % (Sverige) og 100 % (Finland) i 2002. Procentsatsen for overholdelse af bestemmelserne set i forhold til antallet af kanaler af alle typer steg i ni medlemsstater, var uændret i fem og faldt i en.

15 In praksis har et flertal af medlemsstaterne gjort brug af denne mulighed (f.eks. udelukkelse af studieproduktioner i Italien, positiv definition af værker, der skal indgå i beregningen i Tyskland). Seks medlemsstater (E, F, I, NL, SF, UK) anvender krav om højere procentsatser end dem, der findes i direktivet, på visse eller alle deres tv-radiospredningsorganer (f.eks. krav om udsendelse af 60 % europæiske værker i Frankrig, tildeling af 25 % af sendetiden til værker af uafhængige producenter i Det Forenede Kongerige og Nederlandene, osv.).

16 Artikel 4, stk. 1, fastsætter, at "Medlemsstaterne skal, når det er muligt, med passende midler drage omsorg for, at tv-radiospredningsorganerne afsætter den største halvdel af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islet, reklame og tekst-tv og teleshopping, til transmission af europæiske programmer som defineret i artikel 6."

17 Data om den gennemsnitlige andel af sendetiden dækker kanaler med en seerandel på mere end 3 %.

18 Jf. skemaet nedenfor på side 10, der viser udviklingen i de vigtigste indikatorer i EU-15 over fire år (1999-2002).

Disse **generelt positive resultater** i forbindelse med anvendelsen af artikel 4 på fællesskabsplan - at de fleste indikatorer med kun få undtagelser viste en stigning i referenceperioden (2001-2002) og endnu flere i sammenligning med den foregående referenceperiode (1999-2001) - tyder på, at "Fjernsyn uden grænser"-direktivets mål med hensyn til visning af europæiske værker er ved at blive nået. En sammenfattende tabel¹⁹ viser situationen med hensyn til anvendelse af artikel 4 i Fællesskabet i referenceperioden (2001-2002).

2.3. Anvendelsen af artikel 5

I dette afsnit analyseres opnåelsen af den andel, der omtales i "Fjernsyn uden grænser"-direktivets artikel 5²⁰.

Som allerede nævnt i forbindelse med spørgsmålet om metode, indsendte visse medlemsstater ikke fyldestgørende oplysninger, især om satellitkanaler, vedrørende artikel 5. Visse medlemsstater undlod helt at give de relevante data i deres rapporter, f.eks. ved at "undtage" de pågældende kanaler²¹. Desuden blev der for visse kanaler ikke indsendt data om den relevante andel af nyere europæiske værker.

I denne sammenhæng ønsker Kommissionen at påpege, at pligten til at indsende oplysninger i henhold til direktivets artikel 4, stk. 3, gælder alle fjernsynsprogrammer under den pågældende medlemsstats myndighed. Det påhviler hver enkelt medlemsstat at indsende en fuldstændig liste over alle kanaler, der dækkes af direktivets artikel 5 og give samtlige oplysninger om dem. Medlemsstaterne har ikke beføjelse til at fastsætte generelle "undtagelser" fra direktivets krav, undtagen i de tilfælde, der er fastsat i direktivet^{7 ovenfor}.

De resultater, der forelægges i det følgende, skal vurderes i forhold til, at der **ikke** blev taget hensyn til kanaler, for hvilke der ikke var blevet indsendt oplysninger, under beregningen af de forskellige indikatorer for resultater, dvs. den gennemsnitlige sendetid for europæiske værker eller procentsatsen for overholdelse af bestemmelserne.²²

Det første resultat af vurderingen af medlemsstaternes rapporter vedrørende den krævede mindsteandel på 10 % i henhold til artikel 5 drejer sig om den **gennemsnitlige sendetid** eller, hvis medlemsstaten skulle have truffet dette valg ved direktivets gennemførelse i national ret, det gennemsnitlige programbudget²³, der er forbeholdt europæiske værker af uafhængige²⁴ producenter: den **gennemsnitlige andel** af værker af uafhængige producenter udsendt af alle europæiske kanaler i alle medlemsstaterne lå på **37,75 % i 2001 og 34,03 % i 2002**, svarende

19 Jf. tabel 1 i bilag 2 til Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument.

20 Artikel 5 fastsætter, at "Medlemsstaterne skal, når det er muligt, med passende midler drage omsorg for, at tv-radiospredningsorganerne afsætter mindst 10 % af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islæt, reklame tekst-tv og teleshopping - eller alternativt efter medlemsstaternes valg, mindst 10 % af deres programbudget - til europæiske programmer, der er fremstillet af producenter, som er uafhængige af disse organer."

21 Italien er det mest slående eksempel på dette.

22 Jf. indikator 1 og 2 i bilag 1 til Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument.

23 I praksis gjorde kun kanaler, der sender over jorden, og fire kabel- og satellitkanaler under fransk myndighed brug af denne mulighed.

24 Efter definitionen i betragtning 31 i direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997, som fastsætter, at (ikke udtømmende kriterier): "(...) medlemsstaterne bør definere udtrykket "uafhængig producent" under hensyntagen til kriterier såsom, om han ejer produktionselskabet, hvor mange programmer han leverer til samme tv-spredningsforetagende, og om han har sekundære rettigheder."

til et **fald** på **3,72 point** i referenceperioden. Sammenlignet med den **foregående referenceperiode** (37,51 % i 1999 og 40,47 % i 2001) skete der et **fald** på **3,48 point over fire år**. Den gennemsnitlige andel af disse værker varierede efter medlemsstater mellem 21,33 % (Italien) og 68,92 % (Nederlandene) i 2001 og 18,78 % (Italien) og 61,42 % (Østrig) i 2002. I den samlede referenceperiode skete der en stigning i den gennemsnitlige andel af europæiske værker af uafhængige producenter i seks medlemsstater og et fald i ni.

Det andet resultat vedrører det samlede antal kanaler af alle typer, der nåede eller overskred mindsteandelen på 10 % af europæiske værker af uafhængige producenter: den **gennemsnitlige opfyldelse af bestemmelserne** for kanaler i alle medlemsstaterne var **90,67 % i 2001 og 89,13 % i 2002**, svarende til en **mindre tilbagegang** på 1,54 point i referenceperioden. Sammenlignet med den foregående referenceperiode (85,02 % i 1999 og 84,81 % i 2000) skete der en stigning på **4,11 point over fire år**. Den gennemsnitlige procentsats for overholdelse af bestemmelserne varierede efter medlemsstat fra 72 % (Grækenland) til 100 % (Irland, Nederlandene, Østrig, Finland og Sverige) i 2001 og fra 71 % (Sverige) til 100 % (Danmark, Frankrig, Irland, Østrig og Finland) i 2002. Den gennemsnitlige procentsats for overholdelse af bestemmelserne steg i seks medlemsstater, var uændret i fire (tre på 100 %) og faldt i fem.

Det tredje resultat vedrører den **gennemsnitlige andel, der på fællesskabsplan gives til nyere europæiske værker af uafhængige producenter**, dvs. værker, der udsendes senest fem år efter, at de er produceret. Den gennemsnitlige andel for kanaler i alle medlemsstaterne, som nyere europæiske værker af uafhængige producenter opnåede, var **61,78 % i 2001 og 61,96 % i 2002**, svarende til en lille **fremgang** på **0,18 point** for referenceperioden. Der er tale om procentpoint, der beregnes i forhold til alle (nyere eller ikke nyere) europæiske værker af uafhængige producenter. Sammenlignet med den foregående referenceperiode (53,80 % i 1999 og 55,71 % i 2000) skete der en **stigning** på **8,16 point over fire år**. I spørgsmålet om udvikling af værker af uafhængige producenter var der således opnået et betydeligt fremskridt set i midtvejsperspektiv. Denne type værkers andel varierede efter medlemsstater mellem 22,72 % (Spanien) og 98,75 % (Irland) i 2001 og 23,75 % (Spanien) og 98,75 % (Irland) i 2002. I syv medlemsstater var der en positiv vækst i disse værkers andel, i en var situationen uændret, og i syv skete der en tilbagegang. I forhold til den samlede relevante sendetid lå nyere værker af uafhængige producenter konstant over 20 % med en let tilvækst på 0,92 % point over fire år.

En sammenfattende tabel²⁵ giver en oversigt over anvendelsen af artikel 5 på fællesskabsplan i den pågældende periode (2001-2002).

3. KONKLUSIONER

De vigtigste konklusioner, der kan udledes af medlemsstaternes rapporter om anvendelsen af artikel 4 og 5 i perioden 2001-2002, forelægges i det følgende. En detaljeret analyse af anvendelsen af artikel 4 og 5 i hver enkelt medlemsstat findes i bilag 3 til Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument, og resuméer af medlemsstaternes rapporter findes i bilag 4.

Tallene for den gennemsnitlige sendetid for EU-15 viser, at der for første gang **ikke har været fremskridt på fællesskabsplan i udsendelsen af europæiske værker** (artikel 4). Til

25 Jf. tabel 2 i bilag 2 til Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument

trods for en **lettere tilbagegang (-0,85 point)** i denne referenceperiode (2001-2002) skete der en mere påfaldende stigning på 5,42 point over fire år (1999-2002), som viser en **stabilisering af sendetiden for europæiske værker på næsten 2/3 af det ønskede slutresultat**. Der har således set i et **midtvejsperspektiv** samlet været en **tilfredsstillende anvendelse af "Fjernsyn uden grænser"-direktivets artikel 4**.

For så vidt angår anvendelsen af **artikel 5**, er tendensen **mindre positiv**. For første gang viste de gennemsnitlige tal for EU et **fald**, både i den nuværende referenceperiode (**-3,70 point**) og også sammenlignet med den foregående referenceperiode (**-3,46 point**). Det skal dog samtidig understreges, at de gennemsnitlige sendetider for europæiske værker af uafhængige producenter **konstant lå på et niveau, der var tydeligt højere end den mindsteandel på 10 %**, der fastsættes i direktivet. Desuden lå **sendetiderne for nyere europæiske værker af uafhængige producenter** på et relativt **højt niveau**²⁶. I forhold til europæiske værker af uafhængige producenter samlet set (nyere eller ældre) tegnede nyere værker sig endog for en stigning. I denne sammenhæng fortsatte den positive udvikling i referenceperioden den positive tendens fra den foregående referenceperiode (1999-2001). Den samlede vurdering må derfor blive, at **målene i "Fjernsyn uden grænser"-direktivets artikel 5 i det store og hele er blevet nået**. Anvendelsen af artikel 5 i sammenhæng med sendetiderne for **nyere europæiske værker af uafhængige producenter var generelt tilfredsstillende**.

Den sammenfattende oversigt i slutningen af denne rapport viser de vigtigste indikatorers udvikling i EU-15 (den gennemsnitlige sendetid i EU for europæiske værker, europæiske værker af uafhængige producenter og nyere europæiske værker af uafhængige producenter) over en periode på fire år (1999-2002).

De nationale rapporter viser - med et par undtagelser - en generelt tilfredsstillende anvendelse i medlemsstaterne af bestemmelserne i artikel 4 (europæiske værker) i referenceperioden (2001-2002). I otte medlemsstater steg den gennemsnitlige andel i referenceperioden. Også set i et **midtvejsperspektiv** i forhold til den foregående referenceperiode (1999-2000) skete der i **de fleste medlemsstater** i overensstemmelse med princippet om fremadskridende forbedringer **konstante fremskridt** på nationalt plan. I ni medlemsstater steg den gennemsnitlige andel i forhold til 1999.

For så vidt angår artikel 5 (europæiske værker af uafhængige producenter), er resultaterne i de fleste medlemsstater **mindre positive**. Kun i seks medlemsstater øgedes mindsteandelen i referenceperioden, mens der var en negativ tendens i ni medlemsstater. Der skete heller ikke i nogen medlemsstat større forbedringer i sammenligning med den foregående referenceperiode. Der skete ganske vist en vis forbedring i syv medlemsstater i forhold til andelen i 1999, men samtidig skete der et fald i otte andre. Denne tendens mildnes dog af to aspekter. For det første var den vigende tendens vedrørende artikel 5 på nationalt plan relativt moderat målt i procentpoint²⁷. For det andet, som allerede påpeget ovenfor, stabiliserede udsendelsen af europæiske værker af uafhængige producenter sig samlet set over fire år på

26 Nyere europæiske værker af uafhængige producenter dækkede over fire år konstant mere end 1/5 af den samlede relevante sendetid, hvilket svarer til ca. 2/3 af alle værker af uafhængige producenter.

27 Med undtagelse af Nederlandene og Portugal var alle fald på mindre end 3 % i den nuværende referenceperiode.

mere end 1/3 af den relevante sendetid²⁸. Selv om artikel 5 kun fastsætter en "mindste"-tærskel, er dette ikke desto mindre en bemærkelsesværdig andel.

Som følge heraf viser gennemgangen af medlemsstaternes rapporter i en sammenhæng, hvor der sker en generel forøgelse af antallet af kanaler, at udsendelsen af europæiske værker er **stabil**, herunder - i mindre udstrækning - værker af uafhængige producenter, og især deres nyere værker.

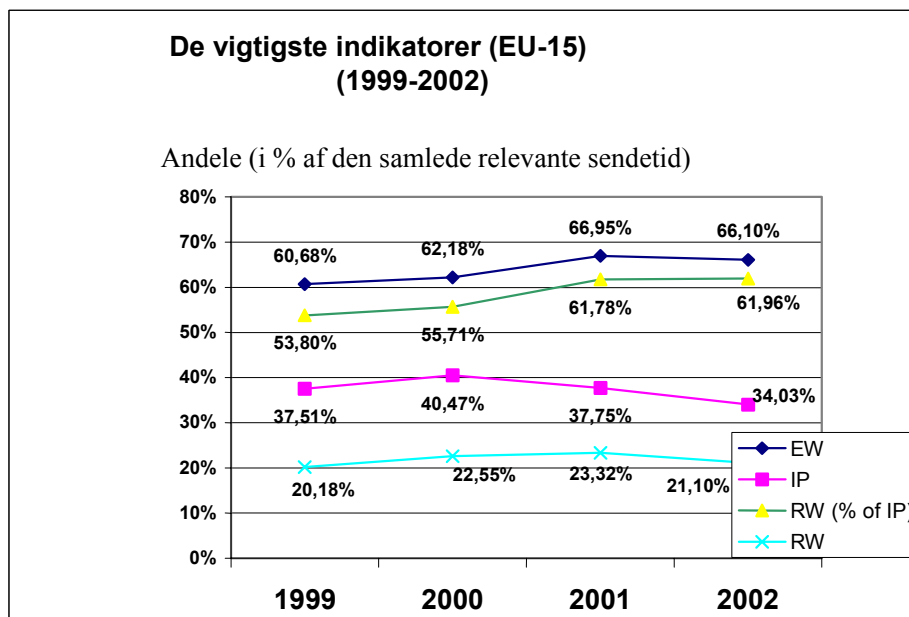
Der må dog tages forbehold over for denne generelt positive situation, eftersom visse medlemsstater **ikke fremsendte data om et betydeligt antal kanaler**, der omfattes af artikel 4 og 5. I denne sammenhæng ønsker Kommissionen at erindre medlemsstaterne om behovet for øget kontrol og tilsyn med de pågældende kanaler og betydningen af, for at sikre loyal konkurrence, at disse kanaler opfylder deres pligt i henhold til national lovgivning til at indsende de krævede data, som andre kanaler gør. Medlemsstaterne bør endvidere sikre, at de pågældende kanaler i overensstemmelse med princippet om fremadskridende forbedringer - når det er hensigtsmæssigt og kan lade sig gøre - når op på de andele af sendetiden, der er fastsat i "Fjernsyn uden grænser"-direktivets artikel 4 og 5.

I praksis **begrundedes tilfælde af manglende overholdelse** af direktivets bestemmelser²⁹ ofte med en kombination af faktorer i medlemsstaternes rapporter. Der var endvidere ikke væsentlige forskelle i disse begrundelser, hverken medlemsstaterne imellem eller i forhold til foregående referenceperioder. De pågældende kanaler er ofte de samme i de berørte medlemsstater.

²⁸ Dette svarer til mere end 1/2 af alle europæiske værker (uden hensyntagen til, om producenterne er uafhængige).

²⁹ De mest almindelige begrundelser var: grupper af kanaler, som tilhører det samme tv-radiospredningsorgan, når samlet set op på de ønskede andele, men ikke enkeltvis; kanalernes programmets specialiserede karakter og de opnåede fremskridt; kanalens oprettelse har først fundet sted for nylig; kanalen er underordnet et selskab uden for EU.

Som konklusion viser ovenstående gennemgang af de opnåede resultater, at **målene** i "Fjernsyn uden grænser"-direktivets **artikel 4 og 5** er blevet **nået** i referenceperioden (2001-2002), også sammenlignet med den foregående referenceperiode (1999-2000).

EW Europæiske værker (i forhold til den samlede relevante sendetid)

IP Europæiske værker af uafhængige producenter (i forhold til den samlede relevante sendetid³⁰)

RW (% af IP) Nyere europæiske værker af uafhængige producenter (i forhold til europæiske værker af uafhængige producenter)

RW Nyere europæiske værker af uafhængige producenter (i forhold til den samlede relevante sendetid).

30 Eller, hvis medlemsstaten har truffet dette valg i forbindelse med omsætningen af direktivet, det gennemsnitlige programbudget, der reserveres til europæiske værker af uafhængige producenter.